

PF Daniel: Paștele este Hristos Însuși, prefigurat în mielul pascal. Împărtășirea cu El, arvună a vieții veșnice

Paștile Legii celei noi se concretizează în Însăși Persoana Mântuitorului, care ne trece la viața veșnică, a spus Preafericitul Părinte Patriarh Daniel în Sfânta și Marea Joi. El a mai explicat în ce fel Cina cea de Taină dezvăluie taina Crucii și Învierii lui Hristos: prin ea le-a arătat ucenicilor iubirea Sa jertfelnică pentru întreaga umanitate.

În joia dinaintea Răstignirii, Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii ca iertare de păcate și arvună a vieții veșnice, dar și ca împlinire în Persoana Sa a celor prefigurate în Vechiul Testament.

„Mielul pascal, care era jertfit la Paștele iudaic, îl preînchipuia pe El, Mielul Care Se va jertfi pe Cruce prin răstignire la Paștele iudeilor”, a afirmat patriarhul. Astfel, „tot Vechiul Testament a fost o pregătire și o călăuză spre Hristos.”

Domnul „a instituit Paștile cele noi” printr-o ceremonie de binecuvântare care se obișnuia la evrei (se binecuvântau pâinea și paharul de vin) și căreia El i-a dat un conținut nou:

„Mântuitorul Iisus Hristos identifică pâinea cu Trupul Său și vinul cu Sângele Său. Și zice: «Luați, mâncați, acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor». Și, luând paharul, zice: «Beți dintru acesta toți, Că acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor». Deci se instituie prin acest nou Paște Paștile Legii celei noi, ale Noului Legământ, ale Noului Testament.”

„Paștele este Hristos Însuși, care era preînchipuit, sau prefigurat în mielul Paștelui iudaic. Această Sfântă Taină a cinei mistice, sau a Euharistiei, care înseamnă mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru toată existența, pentru viață și pentru ajutor, dar și arvună a vieții veșnice, această lucrare se săvârșește în mod deosebit în Sfânta și Marea Joi”, a afirmat Patriarhul Daniel.

Sf. Euharistie, centrul vieții spirituale a Bisericii

Sfânta Euharistie, instituită în Sfânta și Marea Joi de Hristos, este centrul vieții spirituale a Bisericii pentru că Însuși Domnul este prezent în ea, a explicat Patriarhul României.

În rugăciunile de la Sfânta Liturghie se spune că „El Se aduce și El aduce darurile înaintea Tatălui împreună cu Biserica. El Se aduce pe Sine ca jertfă, fiind și jertfitor, și ne antrenează pe noi în lucrarea Lui sfântă de iubire smerită și milostivă, care este Sf. Euharistie”, a subliniat Preafericirea Sa.

Sf. Ev. Ioan, spre deosebire de ceilalți trei evangheliști sinoptici, arată în Evanghelia sa înțelesul adânc al Sf. Euharistii: „Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine și Eu rămân în El și-l voi învia în Ziua de Apoi și îi voi da viață veșnică.”

Aceasta înseamnă că Sf. Împărtășanie este mai mult decât iertarea păcatelor despre care vorbesc ceilalți trei evangheliști. „Ea este arvuna vieții veșnice”, a explicat patriarhul.

„Aici vedem că, deși noi ne împărtășim cu ceva, cu Trupul și Sângele Domnului, ne unim cu Cineva, adică ne unim cu persoana Domnului nostru Iisus Hristos, Care este izvorul vieții veșnice”, a menționat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

„Pentru că Sf. Ioan precizează cuvintele Mântuitorului: «Cel ce mănâncă Trupul Meu

și bea Sângele Meu rămâne în Mine și Eu în el». Se trece de la ceva, adică Trupul și Sângele, la Persoana Cuiva, la Persoana lui Hristos. Cu alte cuvinte, când ne împărtășim cu Hristos, primim Viața Lui, arvuna vieții veșnice.”

„Deci iată cum Sf. Euharistie este Însuși Hristos Domnul, El este Paștele nostru. Cuvântul Paște înseamnă trecere. Trecerea în vechime era prin Marea Roșie, de la robie la libertate. Acum însă trecerea este de la moarte la viață și de pe pământ la cer”, a adăugat părintele patriarh.

„Pastile acum nu se mai referă la o experiență istorică a unui popor care era în robie, ci acum se referă la umanitatea întreagă, și anume că prin Hristos se dă arvuna Învierii. De aceea, proclamarea Învierii Domnului se face în afara bisericii, fiindcă toți oamenii vor învia, și cei care au crezut în Hristos și cei care nu au crezut. Toți vor învia”, a precizat părintele patriarh.

„Învierea este darul exclusiv al lui Dumnezeu pentru toți oamenii. Dar fericirea după învierea de obște și Judecata de Apoi depinde de credința și libertatea și faptele fiecărui om. Deci viața este dar al lui Dumnezeu, dar fericirea veșnică sau nefericirea veșnică depind de libertatea noastră de a răspunde sau a nu răspunde iubirii lui Dumnezeu.”

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro